lhůtu a nemají proto okolnosti, jež uvádí stěžovatelka na omluvu opožděného podání své přihlášky, žádného právního významu.

Námitka, že opožděné podání přihlášky bylo zaviněno úřadem, který manžela stěžovatelčina nepovolal včas k sociálně-lékařské prohlídce, je bezdůvodna, poněvadž dle §u 28 zákona č. 142/1920 má každý válečný poškozenec sám nárok svůj přihlásiti ve lhůtě zákonem stanovené, to jest, má se přihlásiti k sociálně-lékařské prohlídce; nemůže-li tak sám učiniti, má přihlášku podati jeho zmocněnec aneb zákonný zástupce.

(Nález Nejv. správ. soudu ze dne 14. ledna 1927, č. 420/27. — Srovnej též nález N. s. s. z 11. května 1926, č. 9803/26 v Soc. Revui, roč. 1926, str. 424.)

Poměry pracovní.

(Sděluje Dr. J. Kotek.)

Jde o smlouvu o dílo, nikoliv o smlouvu služební, měla-li býti obstarána doprava dřeva z lesa na stanici a odeslání drahou.

(Rozhod. Nejv. soudu ze dne 22. října 1924, I. 879.)

Jde o smlouvu o dílo, nikoliv o smlouvu služební, bylo-li umluveno dodávání denních hudebních produkcí pro určitou večerní dobu. Předmětem díla nemusí býti jen hmotné výrobky, nýbrž jakékoliv jiné výsledky činnosti podnikatelovy. Nezáleží na tom, že hudební produkce měly se po určitou dobu denně opakovati, neboť každodenní hudební produkce byla samostatným dílem, které vždy bylo zvlášť placeno.

(Rozhod. Nejv. soudu ze 7. října 1924, I. 778.)

Konal-li kdo služby blízkému příbuznému a slíbil-li mu tento za to odměnu v určité výši, jde o smlouvu námezdní, nikoliv darovací. Lhostejno, že slíbená odměna převyšuje přiměřenou mzdu.

(Rozhod. Nejv. soudu z 20. listopadu 1923, I. 1206.)

V případě smlouvy o práci podle § 1151 obč. zák. není povinnost klásti účet uložena zákonem ani pro objednatele, ani pro objednaného. Podle § 1151 obč. zák. je objednatel povinen zaplatiti mzdu určenou úmluvou stran, a není-li takové úmluvy, mzdu přiměřenou, kterou v případech pochybných určí soudce.

(Rozhod. Nejv. soudu ze 30. října 1923, II. 403, a z 12. října 1921, II. 154.)

Tím, že otčím přiměl svého pastorka k tomu, aby mu konal služby, ač chtěl službu nastoupiti jinde, byl založen služební poměr, třebas nebyla umluvena mzda.

Je mylný názor, že služební smlouva mezi stranami nevznikne z toho důvodu, že při úmluvě o ní nebyly ujednány ani „nějaký čas", ani výše mzdy, ani služební místo. Z § 1158, odstavec druhý obč. zák., plyne, že při služební smlouvě vyjednání nějakého času se nevyžaduje. Okolnost, že nebyla vyjednávána mzda, je s ohledem na § 1152 obč. zákona rovněž nerozhodna.

(Rozhod. Nejv. soudu z 21. března 1923, I. 376.)